

Lovas István: Könyv a világ legveszélyesebb emberér?l III.

2017 március 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Andreas von Rétyi: ***„George Soros A multimilliárdos, globális hálózata, és a világvége, ahogyan azt ismerjük”*** *cím? könyvének ismertetése*

ott hagytuk abba, hogy *Soros* az offshore Quantum Alapjához 99 „igényes” befektet?t keresett, hogy jelen lehessen az amerikai piacon, ugyanis ezt a befektet?i számot ott jogszabály írja el?. A szerz? így folytatja. A Quntum Alapban néhány „kétszín?” figura neve bukkan el?, mint a Rotschild bankház. (E név tényként említésekor az olyan Soros-finanszírozású hazai médiumok, mint a 444.hu, már jugoszláv béka- és zöld gyíkemberekr?l sikoltoznak, mintha a Rotschild névnek még az említése is a legmélyebb lelki fájdalmat okozná nekik. Nem is értjük… De bennünket ez cseppet sem zavar, mert mi a tényeket szeretjük, nem pedig e háborút szító bandának a minden mögött *Putyin* kezeit látó neokon összeesküvés-elméleteit.)
Ekkor ott tevékenykedett *Nils Otto von Taube* észt báró, mégpedig *lord Jacob Rotschildnál* vezet? befektetési menedzserként. Taube volt az, aki Sorost az 1970-es években bevezette az aranypiacba, és kés?bb hozzájárult ahhoz, hogy megalapítsa a Soros Open Estonia Foundaton-t („Soros Nyílt Észtország Alapítvány”), amely egyike volt a számtalan Nyílt Társadalom Alapítványoknak.

Soros megkérte, hogy Taube lépjen be a Quantum Alap tanácsadói stábjába. Akkor ott foglalt már helyet a brit *Richard Katz*, aki szintúgy évtizedeken át aktívan tevékenykedett a nemzetközi banki és finanszírozási szférában. Rotschildnak is dolgozott, mégpedig 1997 és 1993 között Londonban az N.M. Rotschild & Sons-nak, és ezen kívül a Rotschild Italia S.p.A.-nak Milánóban, annak 1989-es megalapításától kezdve 1992-ig. Katz 1986-ban ült be a Quantum Alap végrehajtó bizottságába azért, hogy ott igazgatóként fungáljon.

Ezekr?l a Soros–Rotschild összefonódásokról von *Rétyi* oldalakon át példás alapossággal számol be csakúgy, mint a Quantum Alap számos többi szerepl?jér?l és kapcsolatáról. Olyan szenzációsan, hogy – mondanunk sem kell – könyvér?l a német sajtó (is) úgy hallgat, mintha a csuka parancsára tennék. De mivel nálunk a nyugatinál jóval szabadabb a sajtó, mi vidáman írunk róla, s?t – mint tesszük itt – von Rétyi gróf könyvét sorozatban ismertetjük.

Azért ne ugorjuk át ezen oldalakat egy-két csemege megemlítése nélkül. Mint annak említését, hogy George Sorosnak több éven át volt partnere az 1997-ben elhunyt *James Goldsmith* milliárdos, aki Rothschild-unokatestvér volt.

Goldsmith „vándorsáska” spekuláns volt, aki jó néhány Soros-tranzakciónak volt részese. *„A pénzvírus már korán megcsípte: 16 éves korában, amikor egy lóversenyen tíz fontból 8000 fontot csinált, ami mai pénzben azt jelenti, mintha 320 fontból 256 ezer font nyereséget fölözött volna le.”* E „vándorsáska” karrierjének ismertetésében olvashatjuk, hogy a Goodyear óriáscég megvételekor 90 millió dolláros haszonra tett szert.

Nagyon nem tudta elviselni, ha az újságokban kritikusan írnak róla.

Jegyezzük meg, ez ismer?s formula nálunk is.

A magukat egyik másodpercben szuperliberálisoknak kikiáltó, másik percben *Orbán Viktor* kitalált cigányságán nemcsak áttételesen, de olykor direkte is rötyög?, a Soros-félék segítségével megjelen? felületeiken ellenfeleikr?l a legdurvább és legalaptalanabb vádak hangoztatásától se visszariadó tollnokok és „értelmiségiek” sikoltozva rohannak a bíróságra, ha netán valaki megemlíti, hogy a nemzetközi haveri sajtójukban is h?snek kikiáltott apjuk netán az ÁVH-t segít? gazember volt, aki 1957-ben gyáván juttatta akasztófára a valódi h?söket.

Goldsmith így *Barbara Conway* brit újságírót is beperelte és antiszemitának bélyegezte. Amellett, hogy Conway maga is zsidó volt. Goldsmith azt jövendölte az újságírón?nek, hogy *„saját okádékban fog megfulladni”.*

Von Rétyi természetesen ezt a mondatát is lábjegyzettel támasztotta alá, amelyb?l kiderül: arra a brit Independent cím? napilap 1997. július 21-i száma emlékezett, amikor elparentálta Goldsmith-t, ugyanis szemben a mi szokásainkkal, amikor *Horn* halálakor szigorúan visszatartotta magát a jobboldali sajtó, nehogy életpályájában kitérjen pufajkás múltjára, az angolszász sajtó nem ilyen kényes. És így a ma már csak online formában létez? Independent sem, amely akkor még valóban független volt, nem pedig egy *Alexander Lebegyev* nev? orosz oligarcha tulajdonában állt.

De ha már e sztorit ismertettük, fejezzük be azzal, hogy Barbara Conway nem hányadékában fulladt meg, hanem rákban hunyt el 1991-ben, az áttételes betegségt?l iszonyúan szenvedve. Ami azért is érdekes, mert virtuális

megfullasztója, Goldsmith ?t hat évvel élte túl, hogy szintén rákban hagyja itt e világot, vele George Sorost.

A szerz? Soros életpályáját követve ezután leírja, miként határozta el, hogy öt éven belül félmillió dollárt keressen. Amiért visszatért Angliába, hogy ott filozófiát tanuljon. *Gregor Peter Schmitznek* egy interjúban elmondta, *„ez volt az úgynevezett személyes ötéves tervem”.* Schmitz társszerz?je egy Soros-könyvnek, és jelenleg a német gazdasági lap, a WirtschaftsWoche berlini irodájának vezet?je. Sorosnak azonban nem jött be „ötéves terve”. Err?l így beszélt Schmitznek: *„Sajnos nem sikerült. Az els? öt évben több pénzt kerestem, mint gondoltam volna.”*

Mire Schmitz hasonló szarkazmussal vetette közbe: *„Milyen kellemetlen…”* Mint az olvasható Schmitnek egy Sorosról írt könyvében, amely idézet pontos oldalszámát és forrását von Rétyi természetesen szintén lábjegyzetben adja meg. Von Rétyi itt félig gúnnyal, félig komolyan megjegyzi: Soros filozófusi karrierjének terve sem vált valóra.

Mindenesetre, írja a szerz?, a Quantum Alapnak a létrehozása a Karib-tengeren azt mutatja, hogy Soros nem mutatott különösebb érdekl?dést az iránt, hogy üzleti vállalkozásait átláthatóvá tegye. És ennek következtében elkerülte, hogy az amerikai pénzügyi felügyelet e vállalkozásokba beleláthasson.

A Quantum Alap befektet?i kivétel nélkül európaiak voltak, mégpedig *„egy valóban válogatott körb?l”* valók. *„És e körön belül maradtak az óriási profitok is”.* Soros maga mondta, hogy e körhöz tartozott *II. Erzsébet* angol királyn? is. De benne volt még 14 további, a Brit Birodalomhoz tartozó ország – így Ausztrália és Kanada – államf?je, akárcsak offshore pénzügyi központok – mint a brit tengeren túli területként közvetlenül hozzátartozó Kajmán-szigetek kormányzói.

A Quantum Alap által forgatott fedezeti alapokról („hedge funds”) von Rétyi *Thomas Schmittet*, a Frankfurter Allgemeine Zeitung újságíróját idézi azzal, hogy amit ír, szó szerint vehet?: *„Soros szalonképessé tette a fedezeti alapokat. Ezek az alapok semmitmondó nevükkel ma a magas hozamokat jelentik, akkor is, ha senki sem tudja pontosan, mit is csinálnak ezek”.*

Egyes források szerint a Quantum Alap 1980 körül már 100 millió dollárnyi alapot kezelt. Ez volt az a pillanat, amikor Soros úgy döntött, bevon embereket az alapkezelésbe. De úgy, hogy ? lett az alap fedélzetén a kapitány és ugyanakkor a f?felel?s a vállalatokért.

A nyereség óriási módon n?tt. Két év alatt a cég t?kéje megkétszerez?dött. Ekkor, mondta Soros, elkövetkezett számára az id?, hogy az Alap és maga között döntsön, mivel a munkateher már elviselhetetlenül naggyá vált számára. Így saját maga mellett döntött és ennek következtében 1981 az egyetlen veszteséges éve lett. A befektet?k egyharmada ennek eredményeként visszavonta pénzét, a részesedések korábbi értékük egyötödét elveszítették, és az alapnak összesen már csak a fele volt a régi értékének.

Soros visszavonult az aktív igazgatásból, és odatette új menedzserét, mégpedig mérsékelt eredménnyel, aminek az lett a következménye, hogy 1983 és 1984 számára nem lettek kedvez? évek. 1982 és 1990 között mellette dolgozott *Victor Niederhoffer*. 1998-tól 2000-ig a 3,1 milliárd dollár „súlyú” *Stanley Freeman Druckenmiller* tevékenykedett szintén fedezeti alapkezel?ként. Niederhoffer is igen aktív ember volt: 705 millió dollár fektetett be különféle alapítványokba.

1988-ban Soros a francia Société Générale nagybank részvénycsomagjaival „zsongl?rködött”, amelynek során 2,2 millió dolláros nyereségre tett szert. Ami nem igazán említésre méltó nyereség és nem is keltett felt?nést, de évekkel kés?bb a történet ismételten az asztalra került, amikor egy francia bíróság Sorost bennfentes kereskedelemért elítélte. Soros panaszt emelt, amit az Emberi Jogok Európai Bírósága 2011-ben elutasított, és megtámogatta a francia bíróság döntését. Ezzel a bíróság azt mutatta, van gerince, és nem engedte, hogy a dollármilliárdos spekuláns befolyásolja.

Elérkeztünk 1992. szeptember 16-hoz, amikor Soros dönt? szerepet játszott a „Fekete szerdában”. A brit font leértékelésér?l volt szó, amit a Quantum Alapra vonatkozó fogadások vezettek be. Ezek sokréteg? fogadások voltak a Soros nézete szerint túlértékelt font ellen és arra, hogy az euró el?terében a font kilép az európai valutarendszerb?l. Ez évtizedek óta a legspekulatívabb támadások egyike volt, melynek részleteir?l a jöv? heti folytatásban lesz szó.

(Folytatjuk)

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló